

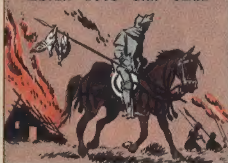
32 KLEUR-
BLADZIJDEN

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR
8 F.
19
IN NEDERLAND 60 Cts

Ons volledig tekenverhaal :

LIEVER DOOD DAN SLAAF

HET feodaal regime had in de Middeleeuwen het gemeenschapsbewustzijn beperkt tot de provincie of tot de stad. Het is pas tijdens de Honderdjarige Oorlog dat het verruimde, en dat de Fransen zich stilaan bewust werden van hun nationale solidariteit. Een eenvoudige boer was een van de helden van de Franse nationale bewustwording.

Dit leven wordt ondraaglijk!
En zeggen dat deze plunderaars edellieden zijn!
Laten wij ons wreken en hun kastelen op onze beurt plunderen!

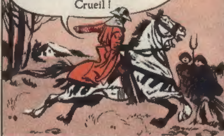

De boerenopstand werd streng onderdrukt door de kroonprins, de toekomstige Karel V, die ten slotte amnestie schonk aan al wie de wapens zou neerleggen.

Op zekere dag te Rivecourt, in het jaar 1358...
Vlucht! De Engelsen hebben de Oise bereikt. Ze bezetten reeds de burcht van Crueil!

De streek is zonder troepen...
Nu zijn wij verloren!

Zouden wij Grand-Ferré niet eens raadplegen?
Ja, dat is een goed idee! Die weet er steeds iets op te vinden!

Enkele uren later...
Op deze oever van de Oise, tegenover Crueil, ligt de burcht van Longueil...
Longueil ligt in puin. Er zijn ontelbare bressen in de muur...

Een aantal vastberaden mannen zouden de Engelsen er enige tijd kunnen tegenhouden, maar wij hebben een flink aanvoerder nodig...
Willem, de wagenmaker, is een oud boogschutter des konings!

De dorpelingen zoeken de oude soldaat op...
Willem, wil jij het bevel aanvaarden? Wij moeten de Engelsen beletten voet te vatten op deze oever van de rivier.

Met Ferré wil ik het wagen! Vrouw, breng mijn zwaard... Dat iedereen zich naar beste vermogen bewapene!

De kleine groep boeren neemt stelling in de puinen van het fort...

Van hieruit beheersen wij de baan...

Gelukkig hebben de « Goddams » hier nog geen voet kunnen vatten... Nicolaas, haal versterking!

De Engelsen zullen niet dralen om hier aan te vallen!
Wij zouden zo spoedig mogelijk de bressen moeten vullen. Maar hoe?

In het woud zijn er bomen genoeg...
Maar het zal dagen duren om die bomen om te hakken en naar hier te brengen!...

Dat knap ik wel op. Het is mijn beroep... Als jullie mij een handje toesteken, zijn wij in enkele uren klaar!

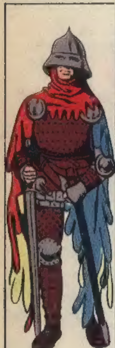

Aanvoerder van de Partijse militie. Eenheid opgericht na de nederlaag van Poitiers.

Wapenrusting van maarschalk Du Guesclin, de aartsvijand van de Engelsen.

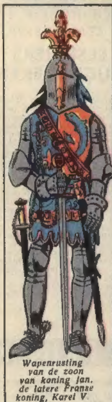

Wapenrusting van de zoon van koning Jan, de latere Franse koning, Karel V.

Edward II, koning van Engeland, de Zwarte Prins.

Volgende week : ZEEVAARDERS VAN OOSTENDE

Einde

Onder ons verm

Moederken

door Guido Gezelle

Ten is van U
hiernederwaard
geschilderd of
geschreven,
mij, moederken,
geen beeltenis,
geen beeld van U
gebleven.

Geen tekening,
geen lichtdrukmaal,
geen beitelwerk
van stene,
tenzij dat beeld
in mij, dat gij
gelaten hebt,
allene.

O moge ik U
onweerdig, nooit
uw beeltenis
bederven,
maar eerzaam laat
ze leven in
mij, eerzaam in
mij sterven.

4 mei 1891

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

LIE CHEM LE, Taman Lawang, 4, Djakarta, Indonesia, *zou postzegels willen ruilen met Belgische Kuifjeslezers.*

MARIE-JEANNE JANSSENS, Lombardvest, 40, Antwerpen, *zou willen korresponderen met een meisje van 13 à 14 jaar, liefst uit Frankrijk (in het Frans).*

ANNETTE MOERHOUT, Zwevegemstraat, 2, Kortrijk, *zou willen briefwisselen met meisje's van 14 à 15 jaar, uit Nederland en België. Annette houdt van zwemmen, film en moderne muziek.*

KATHY SUPPLY, St-Janslaan, 1, Kortrijk, *zoekt een korrespondentievriendin van 13 à 15 jaar.*

MARIJKE PENNEKAMP, Ferdinand Bolstraat, 46, Utrecht (Holland) *is negen jaar oud en zoekt een korrespondentievriendinnetje in Holland. Marijke verzamelt sigarenbandjes.*

IN EEN HOEKJE MET EEN BOEKJE

ELSEVIERS JEUGDBOEKEN

DE grote Hollandse uitgeverij « Elsevier » stuurde ons drie mooie educative jeugdboeken ter recensie, nl. een werk van Leonard de Vries, « Het Verkeer », « Het boek van de Scheikunde » en « Het boek van de Electriciteit ». De drie werken zijn alle drie netjes gebonden, duidelijk gedrukt, rijk geïllustreerd en buitengewoon interessant.

Jongens van 8 tot 16 jaar zullen in deze drie boeken ten volle hun gading vinden. Ingewikkelde dingen, vooral dan op het gebied van de electriciteit en de scheikunde, worden er eenvoudig en begrijpelijk uiteengezet, en het boek van Leonard de Vries over het verkeer is een werk dat iedere jongen eens zou moeten lezen.

Warm aanbevolen !

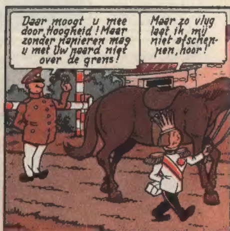
(Prijs : « Het Verkeer » : 130 F., « De Scheikunde » en « De Electriciteit » : 70 F.)

JOHAN.

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

aken wij ons best!

DE ZONEN VAN LAMBIK

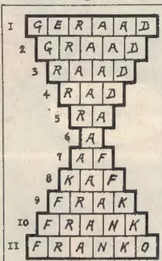
NATUURKUNDE
Meester : Waarom is er zout in de zee ?
Dolfke : Opdat de haring niet zou bederven !

BIJNA GEZIEN
Pietje komt zijn vriendje Jan tegen en zegt hem :
— Ik heb daarstraks BIJNA je papa gezien !
— Hoezo bijna ?
— Je papa is toch politieagent nr 25 ? Nou, ik ben nr 24 tegengekomen.

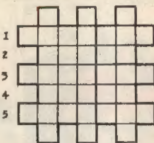
IN DE KLAS
Meester : Jefke, noem mij eens een smeerolie.
Jefke : Boter, meester.
Meester (kwaad) : Wat smeert men daarmee ?
Jefke : Boterhammen, meester !

GEBIEDENDE WIJS
Meester : Zet volgende zin in de gebiedende wijs : Het paard trekt de kar.
Sloeberke ! Ju, paard !

Oplossing van het kegelkruiswoord van vorige week

VLECHTMATJE

ZO DOE JE HET

VAN links naar rechts en van boven naar onder, vul dezelfde woorden in die voldoen aan de volgende beschrijving of bepaling :

1. Met getallen werken, tellen. — 2. Omlijsting, raam. — 3. Stil bedroefd. — 4. Stad in Duitsland (Rijnland) tellende ± 70.000 inwoners. — 5. Uitgestrekte gemeente in de provincie Antwerpen, gelegen aan het Albertkanaal.

EN wie dit matje absoluut niet vlechten kan, kijkt in ons blad van volgende week want daarin staat de oplossing. Wie het matje wel vlechten kan, leest ons volgend nummer vanzelfsprekend ook !

HOPELOOS
Eerste dokter : Je ziet er zo bedrukt uit, kollega !
Tweede dokter : Stel je voor, reeds vier jaar tracht ik een patient van de geelzucht te genezen en vandaag vertelt hij me dat hij een Chinees is !
Deze mopjes werden ingezonden door Daniël Van Cutsem, Anderlecht.

VERDRIET
Heer : Waarom sta je zo te huilen, Janneke ?
Janneke : Mijn broertjes hebben vakantie en ik niet.
Heer : En waarom kreeg jij geen vakantie, Janneke ? Ben je stout geweest ?
Janneke : ...Ik... snik... snik... Ik kreeg geen vakantie, omdat ik nog niet naar school ga.

DE TEST VAN DE WEEK

BEN JE AFGUNSTIG ?

	Ja	Neen
1. — Je vriend heeft een heel mooi huis. Ben je afgunstig ?	....	....
2. — Ben je een tikje nijdig als de leraar een klasmakker feliciteert voor zijn werk en het jouwe niet vermeldt ?	....	....
3. — Ben je jaloers op je vriend die een splinternieuwe, mooie fiets kreeg ? . . .	....	....
4. — Breek je graag de verdiensten van anderen af en zeg je, dat zij hun welslagen slechts aan het toeval danken ? . .	....	....
5. — Ben je boos als jij van je ouders niet hetzelfde geschenk krijgt, als je vriend voor zijn verjaardag ontving ?	....	....
6. — Meen je, dat men je vriend té gulhartig feliciteert en zijn verdiensten in werkelijkheid niet zo groot zijn ?	....	....
7. — Kan je de slaap niet meer vinden als je er aan denkt wat 's geluksvogels de anderen toch zijn ?	....	....
8. — Ben je afgunstig op het sukses van een van je vrienden ?	....	....
9. — Laat je niet af, tot je zus of je broer je het voorwerp geven dat je zo graag hebben zoudt ?	....	....
10. — Ben je nooit tevreden met hetgeen jezelf hebt, maar begeer je steeds de rijkdom van anderen ?	....	....
Totaal . . .	....	....

EEN GOED BEGIN IS ALLES
Dokter : U heeft dus vast besloten het drinken op te geven ?
Patient : Ja, dokter. Ik heb alvast een zakmes gekocht waaraan geen kurkentrekker zit !
Twee mopjes ingezonden door Rik Verstraete, Knesselare.

EEN SLIMMERD
Mevrouw Snepkens ontmoette een dokter tijdens een receptie en wou van de gelegenheid gebruik maken « gratis » zijn raad in te winnen.
— Dokter, wat doet u als u erg verkouden bent ?
Dokter : Dan doe ik net zoa u doet, mevrouw. Ik hoest, ik ni en ik snuit m'n neus.

BRAVO !
EEN dame moest haar exame afleggen om een rijbewijs krijgen. Een verkeersagent stel deze vraag :
— U rijdt met een snelheid v. 120 km per uur en er vliegt plo seling een wiel van uw auto. W doet u ?
Het antwoord kwam prompt :
— Ik plaats het reservewiel.
De agent kon daarop niets zo gen... hij snakte naar adem !

JE VINDT DE ANTWOORDEN OP DE TEST OP BLADZIJDE 31

DOOR WILLY VANDERSTEEN

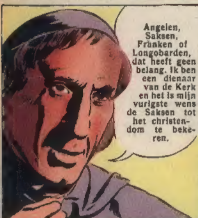
Het Leven van KAREL DE GROTE

TEKST VAN CHAD VARAH — TEKENINGEN VAN NORMAN WILLIAMS.

DE koning van de Franken slaagde er in een hele reeks stammen aan zijn gezag te onderwerpen. Met de Saksen heeft hij het echter zeer moeilijk. Hij heeft gezworen deze laatste tot het christendom te bekeren en nodigt hun chef, Witkind, uit om te onderhandelen. Witkind en zijn vriend Albion zijn de gasten van Karel de Grote. Men onderhandelt over de vrede...

(Wordt voortgezet.)

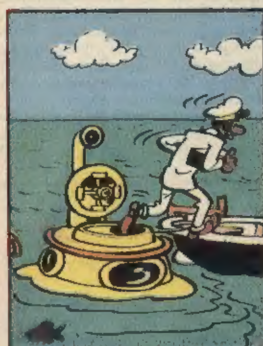
KAPITEIN GRIJZEBAARD

DOOR R. Macherot

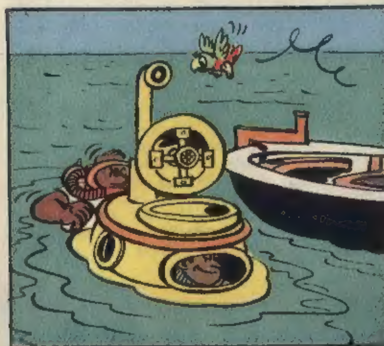

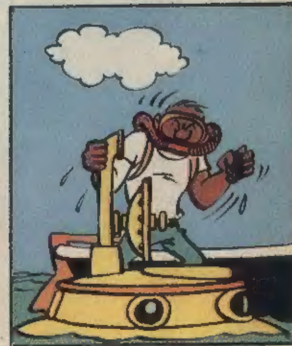

DE TUNNEL ONDER DE MONT

WORDT DE LAN

Ingang van de tunnel vlak bij Chamonix.

In Italië was men in 1946 reeds met het werk begonnen, doch daar de beslissing van Frankrijk uitbleef, werd het weer stopgezet. De mont Blanc, gezien van Entrèves, waar de tunnel in Italië uitmondt.

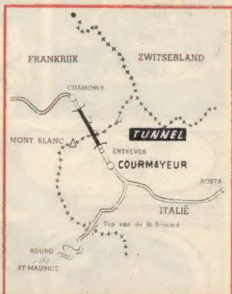
DE Franse Assemblée heeft eindelijk het besluit genomen de tunnel onder de mont Blanc te laten graven. Deze beslissing zet dan het eindpunt achter een zaak, die sedert tientallen jaren hangend is. Velen vroegen zich af, of het wel nodig was een tunnel te graven die Chamonix met Aosta zou verbinden, en het niet beter ware een tunnel te graven die onder de Lautaret en de mont Genèvre van Grenoble naar Turijn zou lopen? De Franse voorstanders van de tunnel onder de mont Blanc kregen er hun plan niet door tot de Italianen, het wachten moe, onderhandelingen aanknoopten met Zwitserland en beide landen op het punt stonden een grote tunnel onder de St-Bernard aan te leggen.

DE WITTE WEG

HET was in 1907 dat de Franse ingenieur, Arnold Monod, het plan opvatte het oosten van Frankrijk rechtstreeks met het industriegebied in de Povlakte van Italië te verbinden. Hij slaagde er in een organisatie in het leven te roepen, die het plan voor een tunnel onder de mont Blanc zou bestuderen. Het was toen het tijdperk van de grote spoorwegtunnels. Inderdaad. Deze onder de mont Cenis was voltooid in het jaar 1871, deze van de St-Gothard in 1882, en er werd een aanvang gemaakt met deze van de Simplon, die in 1921 zou afgewerkt worden. De oorlog 1914-1918 kwam deze studie onderbreken. Na de oorlog werd ze voortgezet, maar er zat geen schot in de zaak en toen de oorlog 1939-1945 uitbrak, was men nog even ver.

Toen nu ook de tweede wereldoorlog beëindigd was, nam Arnold Monod zijn plan weer op. Van Italiaanse zijde was er een industrieel, Lora Totino, die veel belang had voor de zaak en aan het stadsbestuur van Chamonix de toelating vroeg een tunnel onder de mont Blanc te graven. Nu staken de Fransen hun oren op en de regering dacht ernstig aan de studie van de plannen, dit ondanks de oppositie vanwege de voorstanders van een tunnel onder de St-Gothard.

Deze laatste zou immers een makkelijke verbinding mogelijk maken tussen Holland, Rijnland, Turijn en Genua, wat in het nadeel

Meneer VéWé in

BLANC

GSTE TER WERELD

zou uitvallen van de verbinding Londen-Parijs-Rome langs de mont Blanc; weg die reeds met de benaming « De Witte Weg » werd aangeduid. Het Italiaans parlement hechtte zijn goedkeuring aan de tunnel onder de mont Blanc reeds in 1954. Thans is het in Frankrijk dus ook zo ver...

De kruisjeslijn is de tunnel onder de mont Blanc.

IN DE BUIK VAN DE REUS

DE tunnel onder de mont Blanc wordt 11.900 km lang en is dus meteen de langste tunnel voor auto's ter wereld. Aan Franse zijde, begint hij ten zuid-oosten van Chamonix op een hoogte van 1.203 m. In Italië komt hij uit boven Entrèves, ten noorden van Courmayeur, op een hoogte van 1.380 m. De weg krijgt een breedte van 70 m en wordt omzoomd met een stoep van 80 cm. Om de 150 m zullen er beurtelings links en rechts garages voor auto's gebouwd worden. Er zijn depannagediensten voorzien voor het geval een auto in de tunnel mocht pech hebben. Bovendien zal de weg voortdurend bewaakt worden.

De frisse lucht wordt aangevoerd door een galerij die onder de steenweg ligt en 300 m3 frisse lucht per sekonde kan aanvoeren. Een ultramoderne ventilatie laat toe dat 105 wagens er per uur in iedere richting met een kruissnelheid van 30 km per uur kunnen doorrijden.

Het werk wordt tegelijkertijd zowel van Franse als van Italiaanse zijde door een Franse en een Italiaanse maatschappij aangevat. De kosten, die natuurlijk erg hoog zijn, worden gedragen door Frankrijk, Italië en de stad Genève. Men hoopt iedere dag 12 m te vorderen. Dit betekent dat Italiaanse en Franse arbeiders elkaar drie jaar na de eerste spadesteek zullen ontmoeten. Zodra de tunnel onder de mont Blanc voltooid is, wordt een maatschappij voor de exploitatie er van opgericht, die de toelating krijgt de doorgangstaxen te innen. Men zal inderdaad moeten betalen om van de tunnel gebruik te mogen maken. De automobilist zal waarschijnlijk 175 F. betalen voor zijn wagen en bovendien 45 F. per persoon. Niet te duur, vermits men, dank zij deze tunnel, veel tijd wint en veilig van Frankrijk naar Italië zal kunnen rijden!

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE!

BESTAAT ER EEN KANS DE DAVIS BEKER TE WINNEN?

VORIG jaar kon onze tenniskampioen Philippe Washer om gezondheidsredenen de Belgische kleuren niet verdedigen en we moesten heel spoedig alle hoop laten varen, de Davis Beker binnen onze grenzen te zien. De wedstrijden voor de Davis Beker zijn zenuwslopend en uiterst moeilijk. Om hem te winnen, moet men niet alleen een puik tennisspeler zijn, men moet ook sterk zijn en over een stel ijzeren zenuwen beschikken. Washer en Brichant zijn sedert enkele jaren onze knapste spelers en slaan in het buitenland een goed figuur. Onze speler nummer 3 is Gino Mezzi, hij is moedig maar heeft nog heel wat te leren. Washer is een briljant speler, Brichant buitengewoon strijdlustig. Men zou menen dat die twee elkaar dus vervolmaken en een perfekt paar vormen. Dat is echter niet het geval en wanneer zij samen een match moeten betwisten, verliezen ze die gewoonlijk.

Washer en Brichant zijn goede vrienden en op reis verlaten ze elkaar niet. Op zekere dag nodigden ze me uit met hen een kaartje te leggen. Ik aanvaardde graag en was op voorhand graag bereid te verliezen en hen een glas bier of water te betalen. Het toeval wilde dat ik de beste kaarten kreeg en won. Ik vraag me nog steeds af of ons onschuldig kaartspel geen invloed had op de uitslag van de match die onmiddellijk nadien begon? Het gebeurde te Scarborough in Engeland en Washer moest spelen tegen Mottram, een van de beste tennisspelers van Engeland. Mottram was een zeer gevaarlijk rivaal, vooral bij lawntennis of de tennis op het grasveld. Tegen alle verwachtingen hield Washer stand en wij mochten ook nog aan de volgende ronde voor de Davis Beker deelnemen.

★

SEDERTDIEN zijn onze tenniskampioenen echter een dagje ouder geworden. Dat is het lot van ieder mens, maar voor de tennisspelers, die nog aan de matchen voor de Davis Beker willen deelnemen, is het bijzonder hard. De Davis Beker eist zeer jonge mensen die van zenuwen geen last hebben. Alhoewel ik vrees dat wij de Davis Beker niet zullen winnen, wens ik onze grote kampioenen voor het komend seizoen toch heel veel sukses.

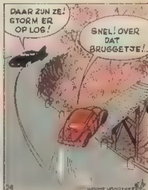
PHILIPPE WASHER

SAN CYLINDRO

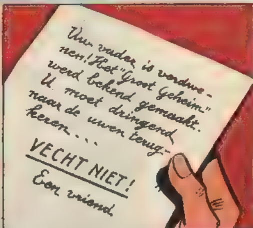

HET GEHEIM VA

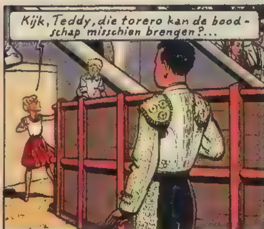
Een nieuw avontuur van Pom en Teddy met tekst en tekeningen van Fr. Craenhals.

N BALIBACH

Teddy heeft slechts één wens : Juan, voor het gevecht, de boodschap van zijn vader overmaken. Of die wens in vervulling zal gaan?

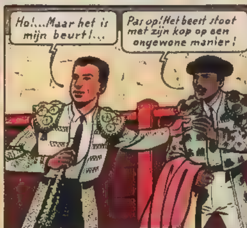

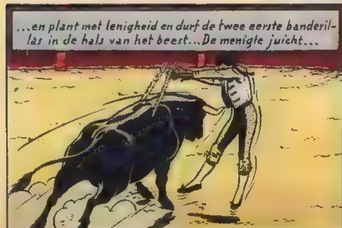

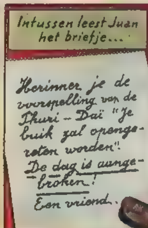

Heb je het album van Frans Craenhals « De Avonturen van Pom en Teddy » reeds gelezen? Het is prachtig! (Wordt voortgezet.)

KUIFJE'S AUTOKRONIEK

EEN GESLOTEN OF EEN OPEN AUTO?
NOCH DE ENE, NOCH DE ANDERE MAAR...

De Droomwagen

WIE een auto koopt heeft meestal enige moeite om aan de verleiding te weerstaan een « décapotable » te nemen. Heerlijk zo'n wagen voor de vakanties als de zon prachtig schijnt en de frisse bries om je oren zoeft... Maar, de open wagens zijn duurder en de zon is in onze streken een zeldzaam verschijnsel. Heel het jaar door worden we met krachtige regenvlagen gezegend en de periode van koude en van nijdige windstoten duurt veel langer dan de warme zomer. Gewoonlijk beslist dan de portefeuille en het nuchter verstand : een gesloten auto.

Wat zou het prettig zijn moest men én over een gesloten én over een open auto kunnen beschikken ! Deze droom ging in vervulling, want de Amerikaanse constructeurs speelden het klaar een auto te bouwen die de eigenschappen van de gesloten wagen en de voordelen van de « décapotable » heeft.

EEN DRUK OP DE KNOP

HET geheim werd goed bewaard en de wagen, die « rétractable » (=inklapbare- of inklapvagen) wordt geheten, sloeg in als een bom, toen iij voor de eerste keer in het openbaar verscheen.

Hoe ziet de « rétractable » er uit? Als een geloten wagen van het Amerikaans type dat men iaast klassiek zou kunnen heten. Het dak kan echer opgeplooid en in de koffer gestoken worden. Iiets nieuws? Toch wel, want het gaat hier niet ım een dak uit zeildoek !

Om het dak in de koffer te doen verdwijnen, uw je op een knop en... Hokus, pokus, pas ! Het ak wordt door geartikuleerde armen opgetild, looit en glijdt automatisch in de reiskoffer die, even utomatisch, werd geopend. Zit het dak in de koffer, valt deze laatste automatisch toe. Dit alles duurt echts veertig sekonden.

Zelfs opgeplooid neemt zo'n dak nog veel plaats in en daarom werd de droomwagen iets langer gemaakt. Het reservewiel werd ONDER de auto bevestigd zodat er in de reiskoffer nog plaats genoeg blijft voor het reisgoed. Wanneer je in open wagen rijdt en er valt een druppel regen,

druk je op de knop en in veertig sekonden heb je een veilig en stevig dak boven je hoofd. Prachtig, wat?

Sedert januari wordt de rétractable ofte inklap-wagen aan de lopende band gemaakt en wellicht zien we deze droomwagen binnenkort over onze wegen snorren.

Het Spook van de PRAIRIE

Indianen op het oorlogspad

1.

1 SEDERT enkele maanden heerste er terreur in heel het zuiden van Nieuw-Mexico. Alhoewel de Apachen de strijdbijl niet officieel hadden opgegraven, trokken zij vaak ten aanval tegen alleenstaande hacienda's. De boeren van heel de streek leefden in voortdurende angst en de aanvallen van de Indianen hadden ook in de kleine stad, Animas, heel wat opschudding en ontroering verwekt.

2 OP zekere morgen zonden de inwoners een delegatie van twintig notabelen naar de sheriff, want zij hadden besloten de wetsdienaar eens flink wakker te schudden. De afgevaardigden spraken op luide, opgewonden toon. Ze brachten de sheriff aan het verstand dat er maatregelen moesten getroffen worden om die aanvallen te doen ophouden... « Waarom organiseren wij geen strafexpeditie ? », vroegen zij. De sheriff luisterde aandachtig en zonder de sprekers in de rede te vallen. Eindelijk antwoordde hij : « Ik kan aan de stand van zaken niets veranderen ».

3 JULLIE weten zo goed als ik, dat de regering alles wil vermijden wat de oorlog tussen Blanken en Roodhuiden in de Staat van Nieuw-Mexico opnieuw zou doen oplaaien. Alles wat ik doen kan, is wapens uitdelen aan de eigenaars van de hacienda's »

4 OP deze verklaring volgde een dreigende stilte, dan zei Pete Blake op ijskoude toon : « De waarheid is, sheriff, dat wij er niet aan geloven dat de Indianen zelf de raids tegen de hoeven organiseren. De Apachen voeren slechts de bevelen uit die hen gegeven worden. Een moordenaar verbergt zich achter de rug van de Indianen en maneuvreert hen als loden soldaatjes... ».

5 ZELFS wanneer wij aannemen dat je veronderstelling juist is, antwoordde de sheriff, dan zijn wij nog geen stap verder ». - « Wij moeten de schurk welke de aanvallen organiseert ontmaskeren, dan zullen de Apachen zich uit eigen beweging terug trekken. Ik zie slechts één man welke in staat is dit onderzoek tot een goed einde te brengen en dat is : « BUFFALO BILL ! ». De sheriff bewaarde een ogenblik het stilzwijgen en keek oplettend naar het gesloten gezicht van de burgers die voor hem zaten. Deze twintig afgevaardigden waren solidair met elkaar en zij wisten wat zij wilden. « Goed, ik geef toe... Ik zal nog vandaag naar de kommandant van Fort Mac Ley schrijven om hem te vragen ons jullie beroemde Buffalo Bill te zenden. Wij zullen dan zien wat hij kan ».

6 EN het is aldus dat William Cody, bijgenaamd Buffalo Bill, drie dagen later in het Fort Mac Ley (Colorado) een opdracht kreeg die hij schitterend zou volbrengen. Op het ogenblik dat Buffalo Bill afscheid nam van de kommandant, werd er op de deur geklopt. Het was een ordonnans die, vanwege een ruiter, een brief bracht voor kolonel Cody. Buffalo Bill las die brief dadelijk. Hij glimlachte en zei tot de kommandant : « Een naamloos schrijven. Luister, het loont de moeite... « WIJ GEVEN WILLIAM CODY, BIJGENAAMD BUFFALO BILL, DE RAAD GEEN GEVOLG TE GEVEN AAN DE UITNODIGING VAN DE SHERIFF VAN ANIMAS. DE LUCHT VAN NIEUW-MEXICO ZOU HEM FATAAL KUNNEN WORDEN ! INDIEN BUFFALO BILL DE OPDRACHT TOCH AANVAARDT, IS HIJZELF VERANTWOORDELIJK VOOR DE ONGELUKKEN DIE HEM ZOUDEN KUNNEN OVERKOMEN. WIE OREN HEEFT DIE HORE ! ». « Dat avontuur begint op spannende wijze », zei Buffalo Bill opgeruimd en stak de brief in zijn zak.

(Wordt voortgezet.)

DE BUFFEL VAN APOLOËLE

MUSSONGOLO strulkelde over een liaan, zwijmelde van links naar rechts, sloeg zijn lange armen in de lucht en viel dan languit op de grond, terwijl hij zijn geliefkoosde mama en al de mongos, goden, van de Afrikaanse Olympos, te hulp riep.

Per Larson doorzag de taktiek van Mussongolo. Hij liep er niet in, maar deed alsof, omdat hijzelf ook naar een minuutje rust snakte. Toen de zwarte kapita zag dat de Bwana medelijden met hem had en naast hem in het gras kwam zitten, liet hij zijn teen, de oorzaak van zijn leed, los, strekte zich behaaglijk op de rug en bewonderde de natuur van beneden naar boven. Af en toe kreunde hij, wat helemaal in tegenspraak was met de glimlach die over zijn gezicht lag.

LARSON haalde een sigaret uit een verfomfaaid pakje, stak ze op, trok er aan en ademde de rook gulzig in. Hij strekte zich uit, lei de handen gekruist in de nek, sloot de ogen en dutte in. Larson droomde, en op het scherm van zijn gesloten oogleden zag hij een deel van zijn leven als een film voorbij rollen. Al de mensen, die hij gekend had, speelden gewetensvol hun rol en blank en zwart ging over dit pad van het verleden voorbij. Zij vertelden een geschiedenis en herhaalden de gebaren die zij vroeger eens hadden gemaakt. Ook de dieren speelden mee. Daar was de olifant, de leeuwin en de kleine aap, die Mokkie heette en Larson telkens weer poetsen bakte. Het was een eigenaardige film die terugging in de tijd en waarin telkens weer een vertrouwde silhouet verscheen, die al de andere beelden domineerde door de plaats die zij innam in het leven van Larson. Het was de silhouet van de zoon van Kutopenga, de wettige chef van Apoloële.

*

HET was nu meer dan tien jaar geleden dat hij de jongen voor het eerst had ontmoet. Hij was toen niet alleen. Neen, hij dook op naast een buffel, zo mager als een geraamte, die zich dwars over de weg lei. Larson zag zichzelf over de weg gaan, die beschaduwd werd door de reusachtige bomen, waarvan hij slechts veel later de naam zou kennen. Alles scheen kalm, vredig en zacht. De lucht was vochtig en de dag liep naar zijn einde toe, toen hij plotseling in een draai van de weg, vlak tegenover het groot dier met de ingevallen flanken stond. De ledematen van de buffel waren reusachtig groot, en aan zijn lange hoorns kon men zien dat hij oud was. Hij wiegde als hij liep en boog de muil naar de grond toe. Het was net alsof hij zwarte gedachten herkauwde...

Toen hij de reuk van de mens gewaar werd, hief hij de zware kop op en Larson meende in de ogen van de buffel verbasing en woede te lezen. Alvorens de jager een gebaar had kunnen maken, stormde de buffel met een wilskracht, waarvoor men hem niet in staat zou achten, vooruit. Larson maakte een geweldige sprong, maar niettemin voelde hij de punt van een grote hoorn langs zijn zijde schrammen. Hij schouderde zijn karabijn en toen het dier zich weer omdraaide, mikte hij vlak tussen de ogen en schoot. Als door de bliksem getroffen plooide de buffel de knieën en stortte neer.

Larson zette zijn wapen tegen een boom, naderde zijn slachtoffer en bekeek het lange tijd. Het was een buffel, die beslist dertig jaar oud was. Zijn huid was ruw en met littekens doorploegd. In zijn jeugd moest het een grote, sterke buffel geweest zijn. Wellicht de chef van een grote manade (1), die zijn beschermelingen veilig over de grote vlakten had gedreven en hen stoutmoedig had beschermd tegen de roofzucht van leeuwen en panters. Maar ook een sterke buffel wordt oud. Er komt een tijd dat hij zijn leiderschap moet afstaan aan een jongere, sterkere buffel, en er komt een tijd dat hij helemaal uit de kudde gestoten wordt. Dan gaat hij alleen en zoekt zijn voedsel waar hij het krijgen kan. Hij wordt wantrouwig en chargeert op alles wat hem maar enigszins verdacht voorkomt. Hij wordt bitter en boosaardig.

Een zacht geritsel deed Larsen opschrikken. Hij keek op. Voor hem stond een grote neger, gekleed met een lendenschort uit luipaardvel. Hij droeg een lans die versierd was met een stuk van een leeuwenstaart (2) en die vol misprijzen op hem neerkeek.

— Mtu mawindo! Een mooi stuk wild!

— Ik had geen keuze. Hij kwam op mij afgestormd als een oeros! Zou jij niet hetzelfde gedaan hebben? antwoordde de jager bitsig.

De neger schudde het hoofd.

— Ja... Maar met mijn lans... En vrezend dat de blanke niet begreep wat hij daarmee bedoelde, voegde hij er aan toe : « De lans is een edel wapen! ».

— Ja, en giftige pijlen waarschijnlijk ook?

De inboorling dacht een ogenblik na en dan, zonder dat de blanke kon weten of hij nog iets aan zijn eerste zin toevoegde of antwoordde op zijn vraag, hernam hij :

— Inginee noi, ingenee ada! Andere landen, andere zeden!

Hij zette zijn lans neer en leunde tegen een boom, alsof hij de toeschouwer van een boeiende scène was. Dan gebeurde het meest onwaarschijnlijke.

— Akili!... Pas op!

Larson kreeg een schok, werd opgetild, in de lucht gegooid, en kwam zwaar en half bewusteloos weer op de grond terecht. Toen hij weer zover was, dat hij realiseren kon wat rond hem gebeurde, werd hij bleek van schrik. Tussen hem en zijn geweer stond die grote neger, hij had de buffel bij de hoorns gevat en dwong deze de knieën te plooien. De kogel van daarstraks had de grote buffel dus slechts verdoofd en niet gedood. Het lichaam van de inboorling was bedekt met zweet en zijn spieren waren zodanig gebald dat Larson vreesde dat ze zouden barsten.

Terwijl Larson langzaam overeind kwam, sloeg hij geen oog van het schouwspel af. Iedere spier op het gelaat van de neger stond gespannen en langzaam boog de rechter hoorn van de buffel naar de grond toe. Tien, twintig, dertig sekonden, misschien ook een minuut verliep aldus. Dan viel de buffel plotseling zwaar op de grond. De neger liet de hoorns los. Larson snelde naar zijn geweer en wou de buffel de genadeklop geven, maar op het ogenblik dat hij de koude geweerloop aanraakte, richtte de buffel zich op, maakte een halve draai en liep met een zware, langzame pas het woud in. Larson schouderde zijn karabijn, mikte en schoot. Toen hij de vinger op de haan lei, stootte de neger tegen de loop, zodat de kogel verloren vloog.

— Waarom doe je dat?

— De Mbogo is niet gevaarlijk meer. Nooit zal hij nog een mens aanvallen, want hij werd overwonnen en hij zal goed onthouden dat hij de kracht niet meer heeft weer opnieuw te beginnen. Je moet nooit een dier doden, enkel maar om het plezier het te doden. Je moet er steeds aan denken dat deze buffel de sterke leider van een kudde is geweest en hij harde gevechten heeft moeten leveren tegen leeuwen en panters om het leven van de jonge runderen te beschermen.

— Had ik hem dan geen dienst kunnen bewijzen door hem, met een welgemikte kogel, de klauwen van leeuw [illegible] panter te besparen?

— Neen, blanke, de mens heeft het recht niet het uur, dat door de natuur bepaald is, te vervroegen. Wanneer het uur van de buffel geslagen heeft, zal hij zich neerleggen en wachten... Maar mensen van jouw ras begrijpen zo iets erg moeilijk!

— Je schijnt nog zeer jong voor zulke wijze woorden!

— Misschien... Maar ik heb heel mijn leven in het woud doorgebracht...

— Wie ben je ?

— Mijn vader is Kutopenga, chef van Apoloële van het ras van de Watutsis, en mijn naam is Mussongolo...

★

LARSON opende de ogen, wierp zijn sigaret, die zijn vingers begon te verbranden, weg en sprong op om de asse volledig te doven. Mussongolo kwam eveneens overeind.

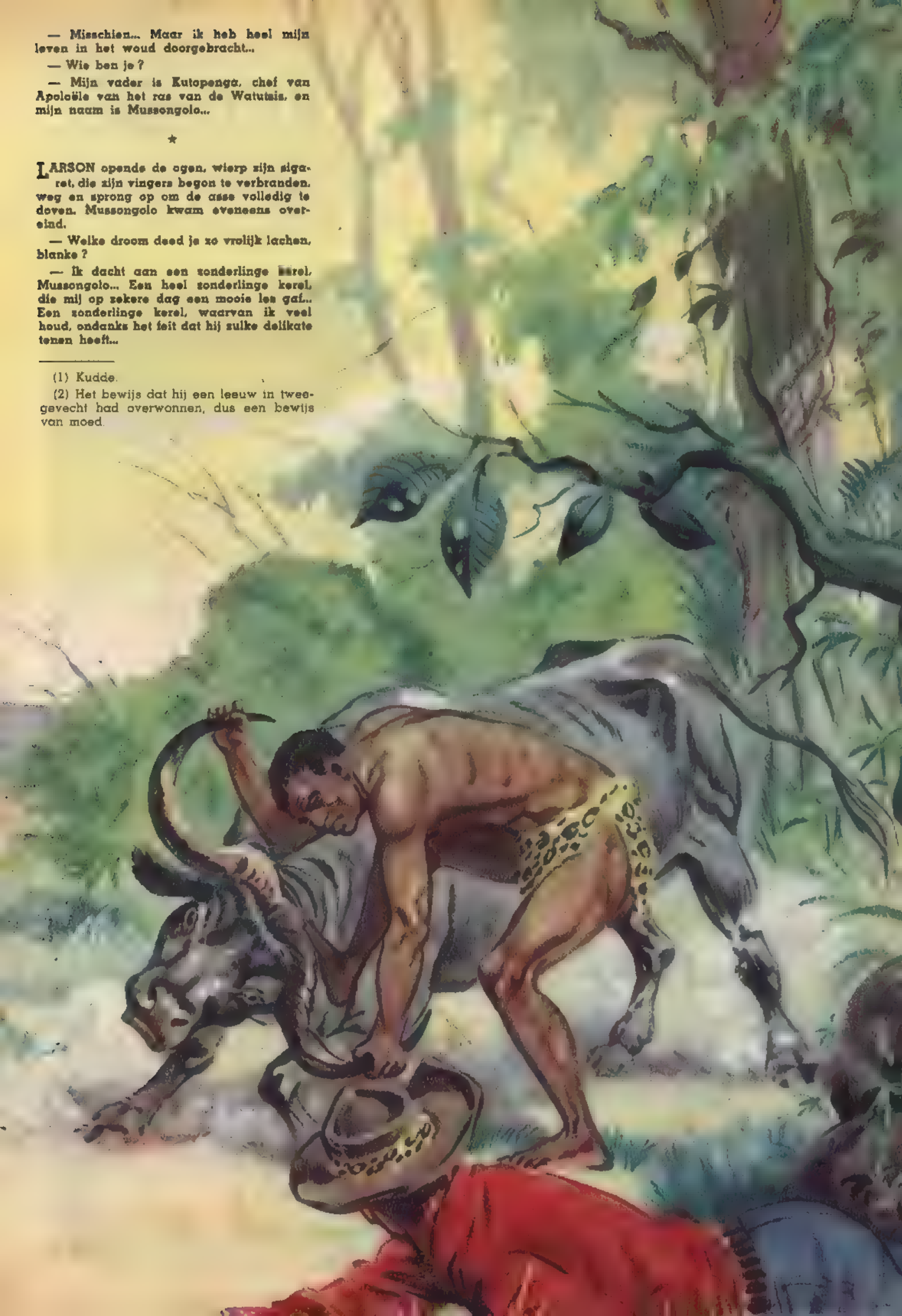
— Welke droom deed je zo vrolijk lachen, blanke ?

— Ik dacht aan een zonderlinge kerel, Mussongolo... Een heel zonderlinge kerel, die mij op zekere dag een mooie les gaf... Een zonderlinge kerel, waarvan ik veel houd, ondanks het feit dat hij zulke delikate tenen heeft...

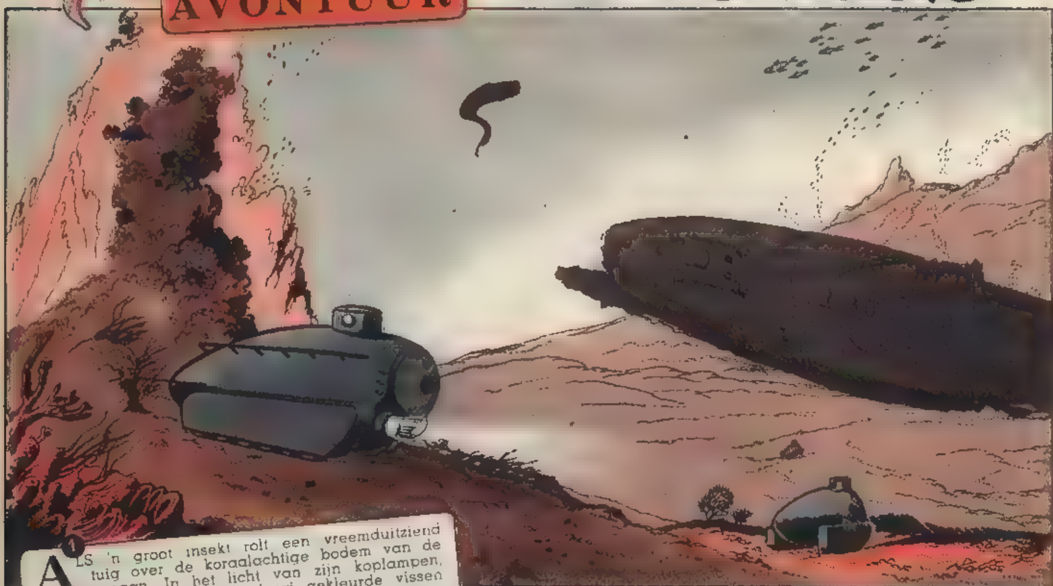
(1) Kudde.

(2) Het bewijs dat hij een leeuw in tweegevecht had overwonnen, dus een bewijs van moed.

WETENSHAP EN AVONTUUR

DE DUIKERS

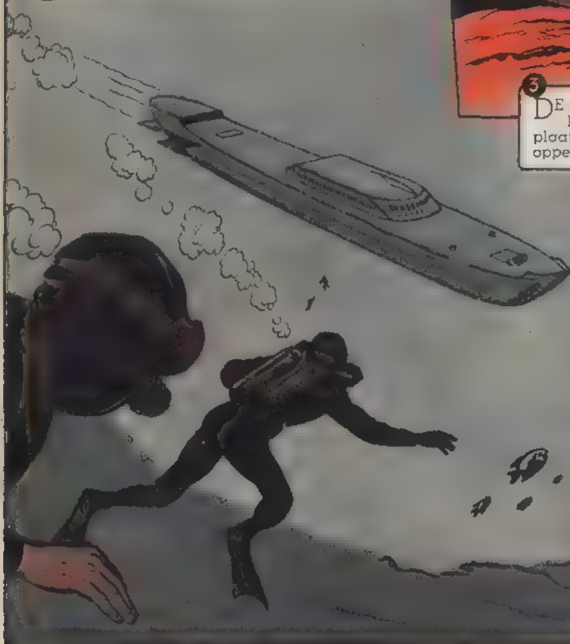

1 ALS 'n groot insekt rolt een vreemduitziend tuig over de koraalachtige bodem van de oceaan. In het licht van zijn koplampen, flitsen nu en dan enkele fraai gekleurde vissen weg. Waar rijdt dat tuig zo log en onhandig naartoe? Naar het wrak dat sedert jaren in de armen van Neptunus gevangen zit. De onderzese pantserwagen, die je hier ziet, bestaat in werkelijkheid nog niet. Niets zegt echter dat hij er nooit komen zal! Sedert vijf jaar experimenteren Amerikaanse geleerden kleine onderzese pantserwagens, die een diepte van 300 meter bereiken en plaats bieden aan twee personen. Weldra zullen deze wagens de bodem van de grote canyons van Jolla, Redondo en Monterey in Californië kunnen exploreren.

2 HET idee van zo'n wagen is niet nieuw. Barton, een Amerikaan, daalde reeds al met een bolvormig toestel tussen twee wielen opgehangen

3 DE bol was uit gietstaal gemaakt, woog 3.500 kg en had 1,40 m diameter. Een of twee durvers konden er in plaats nemen en, per telefoon, in kontakt blijven met de oppervlakte. Over deze stalen ballon spreken we later nog

4 INDIEN de oceanografen morgen hun exploraties met een pantserwagen doen, dan is het niet uitgesloten dat ook de onderzee-paketboot van prof. Piccard een kans maakt. De passagiers zouden alleszins een fantastische reis maken! De romp van dit schip-van-de-toekomst is soepel, zo soepel als rubber! Dank zij een vernuftig systeem van elektronische hersens, zal die rubberen romp, bij kontakt met de drukking van het water, reageren als een levende huid. Dit laat de paketboot toe de vorming van golven, die zijn vaart stuiten, te vermijden. De onderzee-paketboot zou dus vlug door het water klieven. Alvorens aan paketboten te denken, moet de mens de wereld diep onder de oppervlakte van het water beter leren kennen. Hoe hij die leert kennen, vertellen we volgende week

(Wordt voortgezet.)

Kid Ordinn werd gaaf en gezond teruggevonden. Onze vrienden slaan hun kamp op voor de nacht...

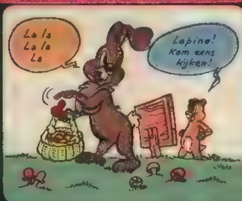

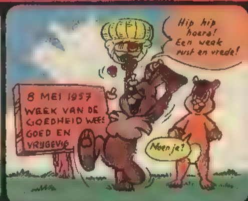
(Wordt voortgezet.)

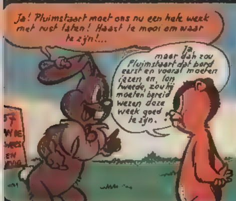
Onze tekenfilm voor alle jongens van

DE WEEK van de GOEDHEID

door ANGENOT

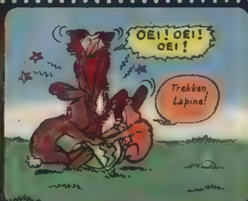

Maar plotseling glipt de steen weg en de klem klapt toe...

Ik? Een tandeloze grijsaard! Wacht, ik krijg jullie wel!

GRRRR!
Ik heb een vreselijke honger, Lapino! Ik steek je aan het spit!
Daar heb je het!

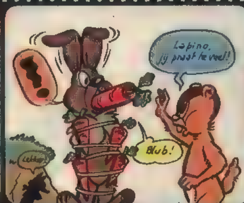

Natuurlijk heb je honger na al die emoties! Je krijgt je gebraden konijntje!
Wat heeft Mottie nu?

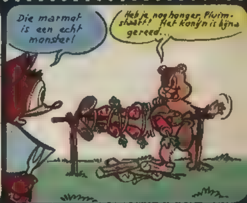

Een lekkerbek als jij kan geen genoegen nemen met het smakeloos vlees van Lapino alleen!
Wat!

Eerst een lekkere portie sla, dat is gezond!
Nu ga je toch een beetje te ver!

... en huisjesslakken in een azijnzausje. Fijn!
Lekker!

Duurt die Week van de Goedheid nog lang?
Ssst!

Lapino, jij praat te veel!
Blub!

Die marmot is een echt monster!
Heb je nog honger, Pluimstaart? Het konijn is bijna gereed...

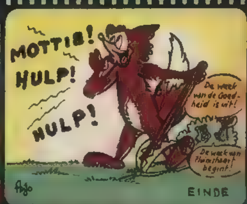

... Om te eindigen...

Een lekker marmottenboutje, dat in je mond smelt!
Ik heb beslist koorts! Ik ijl!

Peper en zout... Wel, waarop wacht je om het vuur te ontsteken?
Mottie is stapelgek geworden... Neen, dankje! Ik heb geen honger meer!

Nooit heb ik zo iets gezien!... He, maar wat staat er op dat bord? Haha! En daarom doen die twee zo onnozel!...
8 MEI 1947 WEEK VAN DE GOEDHEID. WEES GOED EN VRIJGEVIG
Je bent bevrijd Lapino!

Zie zo, nu is alles weer in orde! En leve de goeie, oude tradities!...
8 MEI 1947 WEEK VAN DE GOEDHEID. WEES

MOTTIE! HULP! HULP!
De week van de Goedheid is uit!
De week van Pluimstaart begint!
EINDE

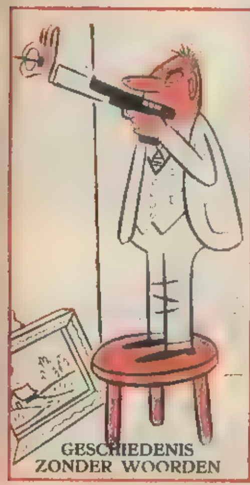
REUSACHTIGE PETROLEUM-TANKERS EN ...WORSTEN

WEGENS de herrie om het Suezkanaal was de petroleum een tijdlang schaars in Europa, waar het verbruik van dit kostbaar produkt met de maand stijgt. Het kanaal, dat de petroleum van het Midden-Oosten naar de Middellandse Zee sluist, is te smal en te ondiep voor de zeereuzen en het is te voorzien dat het binnenkort niet meer volstaat om een voldoende hoeveelheid petroleum naar Europa te loodsen. De petroleummaatschappijen en de reders hebben daarom besloten grotere tankschepen, dan deze welke thans in gebruik zijn, op stapel te zetten. In de Verenigde Staten werd voor rekening van de Griek Niarchos een reuzen tankschip « World Beauty » van 46.000 ton en een lengte van 225 meter gebouwd. In Duinkerken liep de eerste van de vier grote

tankers, die aldaar voor rekening van de U.S.A. gebouwd worden, van stapel. Op de foto zie je deze tanker, de « Minnehoma », lengte 238 meter, 67.000 ton. Niarchos bestelde in de Verenigde Staten intussen reeds een nieuwe reus van 106.500 ton. Deze reuzen tankschepen zullen niet alleen véél petroleum kunnen meebrengen, maar ook vlug en makkelijk om de Kaap kunnen heenvaren.

Britse ingenieurs deelden mede dat zij een nieuw systeem uitdachten om petroleum over zee te voeren. Zij zouden « worsten » maken, die leeg 20 ton wegen, ieder 9.000 ton petroleum kunnen tanken en door de schepen op sleeptouw kunnen genomen worden. Zo'n worst bestaat uit een reservoir in nylon, overtrokken met een omhulsel uit plastic. De eerste experimenten werden gemaakt met echte worstenvellen, geleverd door een slager uit Cambridge. Een kleine « worst » van 120 cm wordt op dit ogenblik in een Brits laboratorium aan allerlei proeven onderworpen. Er wordt inderdaad heel wat gevraagd van zo'n « worst »: ze mag niet scheuren, niet lekken en moet een storm « heelhuids » kunnen overleven. De uitvinders zeggen dat de « worsten », als ze leeg zijn, geplooid en per vliegtuig naar de plaats kunnen gevoerd worden, waar ze volgetankt worden. Gevuld liggen de « worsten » voor viervijfde in het water en worden met een snelheid van III tot 15 knopen gesleept.

GESCHIEDENIS ZONDER WOORDEN

KUIFJE WEET HET... EN JIJ ?

DE VISVOGEL

VISSER Gustav Palsson, die te Raa in Zweden woont, haalde 's morgens vroeg zijn visnet op.

— Niet zo kwaad, niet zo kwaad.

Hij laadde zijn vangst in de gereedstaande manden en deed toen een fantastische ontdekking : Onder een laag haring kwam een vogel uitspartelen.

In de frisse, stille morgen galmde de stem van Palsson luid over het water. Hij riep zijn vrienden om zijn wonderbare vangst te komen bekijken. De vissers keken met ogen rond van verbazing naar het dier dat daar op het dek lag. Zo'n visvogel of vogelvis hadden ze nooit in hun leven gezien en nooit hadden zij er horen over praten. De reders uit de omtrek kwamen naar het wonder kijken en de schoolmeesters ook, maar niemand kon die visvogel een naam geven. Ten slotte stuurde Gustav Palsson zijn vangst, met de grootste zorg verpakt, naar het natuurkundig museum van Helsingborg en het antwoord bleef niet uit. Het bleek dat Palsson een « zeemuis » had gevangen, een vis die uiterst zeldzaam is. Het is een dier met de kop van een vis, vleugels van een vogel, twee poten en een ellenlange staart. Deze visvogel is een overblijfsel uit een voorhistorisch ontwikkelingsstadium van onze planeet. De zeemuis kwam, zoals de andere dieren, uit de zee naar het land toe, maar slaagde er niet in zich helemaal aan het landleven aan te passen, al kreeg ze in de loop van de eeuwen dan ook poten en vleugels. Ze was dus verplicht in het water te blijven. De langzame ontwikkeling van zee- naar landdier was gestuit en de zeemuizen stierven uit. Niet helemaal echter, want anders zou er nooit geen exemplaar in het net van een Zweedse visser zijn terecht gekomen.

H.

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEÏLLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

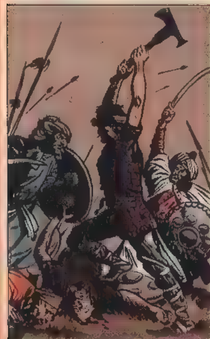
DJI-HÂD

DJI-HAD betekent letterlijk « inspanning » en zo heet ook de « heilige oorlog » die de Mohammedanen oorspronkelijk moesten voeren tegen de ongelovigen of niet-Mohammedanen. Zij voerden die heilige oorlog zowel in het oosten als in het westen en het noorden en zij slaagden er in een stuk van Azie, heel Noord Afrika en een deel van het zuiden van Europa in te palmen. De Mohammedanen streden hardnekkig en fanatiek en waren verbazend sterk, ondanks het feit dat onderlinge twisten hun eenheid verscheurden.

1. - KHALIFA

KHALIFA wil zeggen « vervanger ». De religieuse en politieke leiders van de Mohammedanen waren de plaatsvervangers van Mohammed. De eersten waren : Aboe-Bekr, Omar, Othman, Ali, schoonzoon van de profeet. Zij verbleven te Medina. Ali werd vermoord in 661 en Mu'awia ,zoon van Ommeia, nam het bewind in handen. De troonopvolging werd nu erfelijk en de Ommeiaden regeerden gedurende twee eeuwen. Niet alle Mohammedanen wilden Mu'awia van Syrie erkennen zo kwam de scheuring in verschillende sekten waarvan sommigen thans nog bestaan.

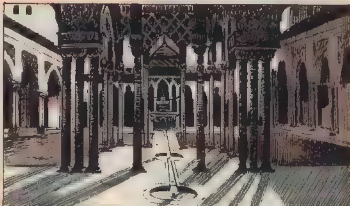
2. - DJEBEL-AL-TARIK

DE Arabieren hadden de Byzantijnen reeds Syrie en Egypte ontroofd, nu rukten ze door Perzie op tot aan de Indus. Dan keerden zij zich naar het westen, onderwierpen Noord Afrika en kwamen tot aan de Herculeszuilen. Onder de leiding van de Berber Tarik trokken zij over de zeestraat en sedertdien heet de straat, en de rots waarop zij landden : Djebel-al-Tarik, heuvel van Tarik of... Gibraltar. Zij versloegen de West Goten, heersten over Spanje, trokken de Pyreneeën over en werden na een felle strijd, in 732, te Poitiers tot staan gebracht door Karel Martel. De Arabieren verdwenen achter de Pyreneeën, het gevaar was bezworen !

3. - HAROEN-AL-RASJID

ALHOEWEL de Arabieren in het oosten een fraai stuk land inpalmden, hield Byzantium stand en beveiligde aldus het christendom in Oost Europa. Het centrum van het uitgestrekt Mohammedaans rijk werd verlegd. Kalief Aboel-Abbas vestigde zich te Bagdad, hij liet al de Ommeiaden van Syrie ombrengen, behalve een die ontsnappen kon. Hij heette Abd-er-Rhâman en stichtte in Spanje het Kalifaat van Cordova. Vijftig jaar later ontstond er ook te Kairo een Kalifaat. Een van de meest beroemde Kaliefen van Bagdad is Haroen-al-Rasjid (= de rechtgeleide), beschermer van kunsten en wetenschappen, prachtlievend. Hij onderhield vriendschappelijke betrekkingen met Karel de Grote.

4. - KUNSTENAARS

DE Arabieren hebben ons prachtige kunstwerken nagelaten en in Spanje, waar zij gedurende zeven eeuwen domineerden, is hun invloed thans nog overal merkbaar. Zij maakten van Spanje een bloeiend land met prachtige moskeeën, zoals die van Toledo en Cordova. Het Alhambra, slot van de Moorse koningen, te Granada met het Myrtenhof en het Leeuwenhof zo mooi dat het aan een sprookje doet denken.

5. - GELEERDEN

HET Europa van de Middeleeuwen kon van de Arabieren veel leren. De universiteit van Cordova, door de Arabieren opgericht, was een centrum van kultuur en wetenschap. Van de Arabieren kregen wij het kompas, het papier, onze cijfers. Ze leerden ons het buskruit en de alkohol kennen. De Arabieren waren knappe wiskundigen, sterrekundigen en hadden een grote voorsprong op het gebied van de scheikunde, geneeskunde en aardrijkskunde. Zij hadden ook beroemde filosofen.

(Wordt voortgezet.)

DE MUUR VAN

TEKST EN TEKENINGEN DOOR ALBERT WEINBERG

He, kapitein Cooper! Ik heb mijn vader willen redden, en daardoor heb ik je bijna gedood . . .

Ik vermoedde het! Je wilde me slechts beletten je te achtervolgen, niet?

Je vuurde om het licht te beschadigen, maar je hebt jammer genoeg mijn brandstoftank geraakt!... Gelukkig is alles nog goed verlopen! Wij spreken er niet meer over . . . Maar je verhaal interesseert ons!

Wel, luister...Eerst moet ik je de geheimzinnige atmosfeer verklaren, waarin deze ontmoeting plaats heeft... Ik moet in de schaduw blijven, ten einde de aandacht van mijn vijanden niet op jullie te vestigen, want ik zou jullie een gunst moeten vragen...Luister nu naar mijn verhaal . . .

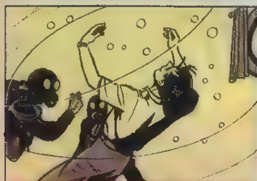

Bij de aanval op het vliegdekschip zijn kikvorsmannen onze kabine binnengedrongen. Ze deden alsof ze verwonderd waren me te zien, maar toen ik een bepaald woord sprak, begrepen ze wie ik was. Ze hebben dadelijk aan mijn vader opdracht gegeven hen de plannen te overhandigen van het elektronisch brein van de koleopter en van de luchtmijn . . .

Daar mijn vader weigerde gevolg te geven aan hun verzoek, gaf een van de onbekenden, een Aziaat, mij bevel hem de volgende dag het gevraagde te bezorgen, evenals het elektronisch brein, gemonteerd op de koleopter. Een punt de Paracelsuseilanden werd mij aangeduid als plaats waar wij kaar zouden treffen . . .

Indien ik weigerde, zou mijn vader er de gevolgen moeten van dragen. Op dat moment zette de man weer zijn masker op, en alvorens ik kon reageren, maakten hun projektielen ons bewusteloos... Toen ik ontwaakte, was mijn vader niet meer daar...Om hem te redden, besloot ik te vertrekken . . .

En toen gebeurde dat spijtige incident . . .

voort, vriend! Het voornaamste is, dat ik toch hier ben, en naar je kan luisteren!

Drie Aziaten wachtten me op . . . Mijn vader was niet bij hen . . .

Dat maakte mij ongerust, maar een van de drie piraten antwoordde mij in uitstekend Frans dat mijn vader in veiligheid verkeerde in "een oord van rust en gebed", en dat ik hem weldra zou weerzien . . .

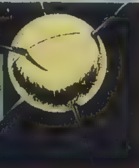
Ik wond mij op. Men had mij bedrogen... Er ontstond een kort gevecht, dat voor mij in een zwarte tunnel eindigde: zij hadden mij NEERGESLAGEN! . . .

DE STILTE

Dan en Yves vinden hun vriend terug. Deze laatste brengt hen op de hoogte van de situatie...

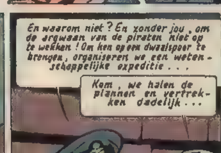

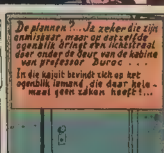

vertelt
Duroc wat
hij onder wat
eeft gezien
en hij ver-
telt eveneens
zijn recente
ontdekking
aangaande
de
nationaliteit
van de
stille
piraten.
Duroc luister

ROMAN VAN MICHEL PHILIPPE

GEILLUSTREERD DOOR RAYMOND REDING

KRUIS of MUNT

De werktuigkundige liet zich omkopen door Davis en zette de schroef van de Fairchild, waarmee Marc en Jan opstegen, niet vast. Boven de jungle rukt de schroef zich los van het toestel dat te pletter stort.

VERDWAALD IN DE WILDERNIS

GOED, vriend ! We moeten er uit geraken ! Met de rug van de hand wreef Big een streepje bloed af dat uit de wonde aan zijn voorhoofd drupte. Hij zag er vreselijk uit. In het masker van slijk en bloed dat op zijn krampachtig vertrokken gelaatstrekken kleefde, gloeiden twee koortsogen. Pasja ondersteunde zijn vriend maar hij was zelf zo zwak en zo moe, dat hij zwijmelde. Hoe zouden die twee levend uit de wildernis komen ?

ZIJ vervolgden hun weg door het vochtige woud dat naar rottend groen rook. Hun schoenen waren tot op de draad versleten en bij iedere stap zonken ze in de sponzige bodem waaruit reusachtige stammen opschoten die op dertig meter boven hun hoofd een bladerdak vormden, zó dik dat de zon er niet door kon. Tussen deze boomstammen, bedekt met dik mos, groeide en bloeide een niet te ontwarren kluwen van lianen en parasieten, van bloemen met grote, felgekleurde kelken waarvan sommige giftig waren. Over de jungle, als het ware verpletterd door de hitte, hing een drukkende stilte die slechts verstoord werd door het gezoem van tienduizenden afschuwelijke insekten. Noch Marc, noch Jan kon realiseren hoe zij eigenlijk levend uit het neergestortte vliegtuig waren gekomen. Lang na de « crash », was Pasja ontwaakt. De benzine liep hem druppelsgewijze over het gelaat en het duurde twee volle uren vooraleer hij eindelijk uit de wrakstukken van de Fairchild geraakte. Hoe het mogelijk was dat het vliegtuig niet in brand was gevlogen, begreep hij niet. Een toeval, een kwestie van geluk...

Dan was Pasja op zoek gegaan naar zijn vriend en had hem ten slotte ontdekt onder een hoop verwrongen aluminium die eens de stuurhut vormde... Met bebloed hoofd lag Big op z'n ingebeukt dashboard. Hij was gelukkig slechts bewusteloos en de wonde aan z'n voorhoofd scheen niet al te diep. Het had Pasja echter oneindig veel tijd gekost om zijn vriend uit het wrak te bevrijden. Pasja had gewerkt als een dwangarbeider en telkens hij iets hoorde kraken, was de schrik hem om het hart geslagen. Dat gekraak betekende inderdaad dat de rode mieren naderden...

De bovenkaken van dit insekt zijn scherper dan een scheermes. Een kolonne, die door het oerwoud rolt als een bergstroom, telt miljoenen en miljoenen mieren die alles op hun weg overvallen en vernielen. Alle levende wezens die, zwak of gewond, niet snel genoeg kunnen vluchten worden door de rode mieren overvallen en opgegeten... Indijken kan men de vloed van rode mieren niet. De énige redding bestaat in de vlucht.

Het was met een diepe zucht van verlichting dat Pasja zijn vriend uit zijn stalen gevangenis haalde en tot het bewustzijn bracht. Zij oriënteerden zich zo goed het enigszins mogelijk was en marsjeerden in de richting van de rio Tinto, waar ze hoopten zich met een vlot de stroom te kunnen laten afdrijven tot in een van de dorpen stroomafwaarts gelegen.

Een gedachte obsedeerde de twee piloten... Toen ze zich van het wrak van de romp verwijderden, waren ze over de stukken van de schroef gestruikeld en zij hadden die aandachtig onderzocht. De naaf was verwrongen, maar niet stuk. In sommige cellen van die naaf zaten nog de afgeknipte en verpletterde schroefdraden waarop de moeren werden geschroefd, die de schroef van de Fairchild bevestigden. Geen enkel van de moeren was voorzien van zijn splitpen en de meesten waren niet helemaal aangeschroefd geweest... Dit betekende dus sabotage. Pasja had die stukken metaal meegenomen als bewijs...

Het stond voor de twee piloten vast dat alléén Davis in staat was zo'n komplot ineen te steken en hij dus beslist de aanstoker was. Totnogtoe hadden zij de Amerikaan slechts met misprijzen bejegend; nu zou dit anders worden, want hij had bewezen dat hij zelfs niet terugdeinsde voor een dubbele moord. Zij waren in staat van wettige zelfverdiging en, indien ze die misdadiger niet neutraliseerden, zou hij z'n spelletje opnieuw beginnen. Ze stonden nu voor de keuze : hij of zij... De schuld van Davis moest echter nog bewezen worden, hij had de schroef beslist niet met eigen hand losgezet. Noch hij, noch iemand van zijn personeel naderde ooit de Fairchilds. Eén man had die mogelijkheid... de werktuigkundige. Had Gruebner zich werkelijk door Davis laten omkopen ?

Big en Pasja waren vastbesloten uit die groene hel te geraken en de rekening met Davis te vereffen.

★

DE nacht viel alvorens ze aan de stroom waren. Big was uitgeput en rilde van koorts. Pasja ontdekte enkele wilde vruchten; ze smaakten erg bitter, maar ze aten ze zwijgend op. Hij had het opgegeven vuur te maken in dat woud waar alles vochtig en rot was. Heel de nacht waakte Pasja bij zijn vriend, de revolver in de vuist en scherp luisterend naar ieder gerucht van die uitgestrekte, groene wildernis. Bij het krieken van de dag, zetten zij hun uitputtende mars voort. Big en Pasja leden aan zinsbegoocheling en sleepten zich als automaten door het woud. En voor de tweede maal viel de duisternis in. Ten koste van bovenmenselijke inspanningen slaagden zij er in ook nog de derde morgen op te staan... Hun klederen vielen aan lompen, ze hadden een lange stoppelbaard en staarden wezenloos voor zich uit. Moeizaam zetten ze de ene voet voor de andere en wankelden bij iedere stap. Een ongezond zweet gutste uit iedere porie en doordrenkte hun havenloze kleren. De wonde van Marc kreeg een angstwekkend aspekt. Big ijlde en volgde zijn makker als een marionet.

Pasja slaagde er in een dikke slang en enkele hagedissen met een revolverschot te doden en zij aten enkele stukken vlees half-rauw op. Z'n lader was leeg, dus aten ze nog slechts wilde vruchten, die hun honger stilde maar hun buikkrampen bezorgden.

De vierde dag, toen ze uitgeput neervielen, gebeurde het meest onwaarschijnlijke... ze waren uit het oerwoud en vlak voor hen lagen de slijkerige oevers van de rio Tinto. Ze waren niet in staat een boom, hoe klein dan ook, te vellen om een vlot te maken, maar ditmaal was het geluk met hen want tegen de oever lagen twee boomstammen die daar met de stroming waren aangespoeld. Ze maakten ze vast met een paar takken, duwden ze in het water en lieten zich meedrijven...

★

GUZMAN, vergeet het verleden... Waarop hoop je nog? De « Froggies » zijn nu reeds twee weken in de jungle verdwenen en mijn vliegtuigen hebben niet eens het wrak van de Fairchild kunnen vinden! Ze zijn dood. Die wildernis heeft zijn prooi nog nooit laten ontsnappen. Van die zijde heb je niets meer te verwachten, laat ons dus weer vennoten worden en samen de winst delen. Niemand kan dan nog tegen de Aerolineas del Norte konkurreren en dank zij de mooie sommen, die we zullen verdienen, vergeten we onze kleine onenigheden spoedig. Wijs het fortuin, dat voor het grijpen ligt, niet af.

Davis wachtte een ogenblik, hij wou zien welk effekt zijn woorden op z'n vroegere bondgenoot hadden gemaakt. Na lang aandringen was hij er eindelijk in geslaagd de politiechef te ontmoeten bij de directeur van de vlieghaven en hij verwachtte veel van dit onderhoud...

Guzman stelde er zich mee tevreden het hoofd te schudden. Hij haatte die Amerikaan uit de grond van zijn hart, maar slaagde er in dit te verbergen. Totnogtoe waren zijn wraakplannen mislukt. Hij kon Davis toch niet laten aanhouden voor duistere zaken waarin hijzelf betrokken was! En de twee piloten hadden geweigerd hem te helpen Davis in een val te lokken...

De plotselinge verdwijning van de twee vreemdelingen paste zó goed in de kaarten van Davis, dat hij beslist de hand in het spel had. Ongelukkig genoeg bezat Guzman niets om dit te bewijzen. Alle middelen had hij aangewend om Gruebner terug te vinden, maar zonder resultaat. De werktuigkundige wist ongetwijfeld heel veel, maar hij was van de aardbodem verdwenen... Zo plotseling verdwenen, dat was méér dan verdacht!

— Denk er nog eens over, Guzman. Laten we elkaar de hand geven en weer samen werken. Het is in ons gemeenschappelijk belang.

Davis stond op en de politiechef drukte hem zwakjes de hand; zijn gelaat was gesloten en in z'n blik stond niets te lezen...

Guzman vroeg zich af of het misschien niet beter ware zijn wraakplannen uit te stellen, vermits hij nu toch niet kon handelen en, in afwachting, vrede te sluiten met Davis? Een zware, vlugge stap deed hem opkijken. De direkteur van de vlieghaven kwam bleek en ontdaan het vertrek binnen gestormd...

— Señor Jefe, hakkelde hij... Ik kreeg een telefoontje uit Salinas... de twee piloten... leven nog... Ze kwamen vandaag te Salinas toe... Tien dagen geleden werden zij door een Indianenstam aan de bovenloop van de rio Tinto opgenomen en verzorgd. Ze hebben me gezegd dat ik je moest waarschuwen... Ze hebben de bewijzen dat hun toestel gesaboteerd werd...

Een triomfgehuil steeg uit de keel van Guzman op. De wonderbare terugkeer van Marc en Jan en het bewijs dat zij meebrachten, veranderde de situatie volledig. Zou hij eindelijk wraak kunnen nemen?

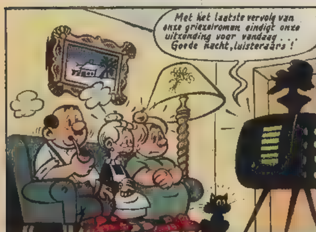
VOLGENDE WEEK :

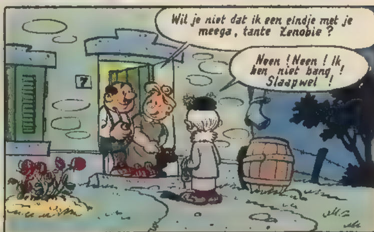
DE LAATSTE TROEF

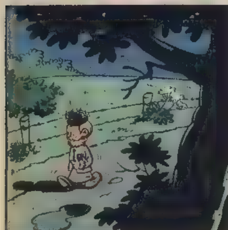

Tante Zenobie

DOOR Tante Zenobie

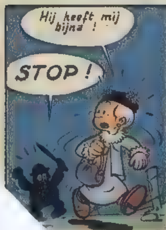

De GROENE SPLINTER

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

De twee bandieten willen zich meester maken van de zwevende steen. Lollo is echter vlugger...

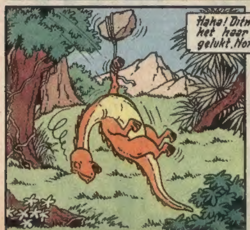

(Wordt voortgezet.)

SCHROEF EN MOTOR AAN DE STAART

OP het vliegveld van Düsseldorf werd een vliegtuig gepresenteerd dat revolutionair is. De motor staat inderdaad achteraan in de romp en de schroef werd vlak voor het richtingsroer geplaatst.

NIEUWS IN HET KORT

● In Los Angeles (Verenigde Staten) werd zo pas een milkbar geopend uitsluitend voor kinderen bestemd. Om ieder misverstand te vermijden werd er een schild aan de deur gehangen waarop in koeienletters staat : « VOLWASSENEN NIET TOEGELATEN ».

● De Nieuw-Zeelander W.-G. Bowen kan 456 schapen scheren in 9 uren. Hij is de rekordhouder. W.-G. Bowen werd naar Groot-Brittannië uitgenodigd om een demonstratie van zijn techniek te geven.

● Op de speelgoedtentoonstelling te Neurenberg oogstte een miniatuurraket groot sukses. Na een vlucht van 25 m. ontploft ze en komt, opgehangen aan een automatisch valscherm, behouden op de grond neer.

● De overblijfselen van een woud werden blootgelegd te Heighington Fen, nabij Lincoln (Groot-Brittannië). Men ontdekte o.m. zwarte eiken, waarvan enkele veertig voet meten. De geleerden zijn van mening dat ze vier duizend jaar oud zijn !

GOED GEVONDEN

IN het uitstalraam van een antikwariaat zagen we een bordje, waarop het volgende geschreven stond : « Koop hier de dingen die je grootouders naar de zolder hadden verwezen » !

— Je verstaat die klant niet ?... Je verstaat die klant niet ?... En je durft beweren dat je tolk bent ?...

IS HUN EINDE NABIJ ?

DE meest gevaarlijke van alle vliegen is beslist de tseetseevlieg, die zoals je weet, de verwekker van de slaapziekte is. Om zich tegen deze vreselijke insekten te verdedigen, probeert men voor het ogenblik in Oeganda een zeer sluwe metode. Enkele tseetseevliegen worden gevangen, in een lichtgevende verf gedompeld en onmiddellijk weer vrijgelaten. Zij vliegen weg en in de nacht kunnen de geleerden nu hun lichtspoor volgen. De tseetseevliegen leiden de geleerden naar de plaats waar zij zich bij duizendtallen ophouden. Op deze verzamelplaats worden ze allemaal tegelijkertijd op vlugge en degelijke wijze vernietigd.

PAS OP VOOR DE VIERVOETERS !

WELDRA krijgen de Engelse douanebeambten hulp van honden, die speciaal werden opgeleid om de reuk van zekere smokkelwaren, die de smokkelaars op de meest handige wijze verbergen, te herkennen. Er worden voor het ogenblik reeds proefnemingen genomen. Vallen die goed uit, dan zullen de smokkelaars die in de havens en vlieghavens van Groot-Brittannië landen, duchtig moeten oppassen voor de douanen op... vier voeten !

BOEKEN CONTRA T.V.

HEEL Amerika spreekt over het experiment laatst gedaan door een grote uitgeverij : de direktie van de uitgeverij gaf alle leden van haar personeel gratis een reeks kinderboeken op voorwaarde, dat de ontvanger van de boeken er zich toe verplichtte, ieder boek luidop in aanwezigheid van heel de familie, in het bijzonder natuurlijk van de kinderen, voor te lezen. Het resultaat overtrof alle verwachtingen. Meisjes en jongens bleken entoesiast. Zij keerden radio en televisie de rug toe en vroegen iedere avond naar het vervolg van het verhaal. Misschien is dit de « terugkeer naar het boek » ? Wie weet !

Polochon in . . .

Tiljon

HET GESLOTEN EI

WAAROM zich opwinden voor een ei dat gestolen werd... Misschien had de man die het gapte honger, dus... Het gaat echter niet om een gewoon kippeneitje maar om het ei van een dinosaurus dat, naar schatting, eventjes 70.000.000 jaar oud is. Het ei was het eigendom en de trots van de Colgate University (New York). Waarom het eigenlijk gestolen werd weet niemand, maar het is een feit dat men het heeft teruggevonden in een kerkportaal.

— Het kleingeld in het bijhuis deponeren, alsjeblieft !

ZON EN WATER

IN Azerbeidsjan, een republiek van de Sovjet Unie, koestert men het plan binnenkort tweehonderd fabrieken op te richten, waarin de zonnewarmte zal aangewend worden om water te verwarmen. In de loop van 1958 zullen nog vijfhonderd andere fabrieken met hetzelfde doel gebouwd worden. Het water aldus verwarmd, wordt naar alle openbare badplaatsen, medikale organisaties en naar de landbouwers van de streek geleid. Dank zij deze fabrieken zou men het water in de zomer tot op een hitte van 55° en in de winter op 43° kunnen brengen. Indien deze plannen uitgevoerd worden, is Azerbeidsjan de meest hygiënische staat ter wereld !

EEN TOCHTJE MET DE WATER - SCOOTER ?

JE kent de water-scooter voorlopig nog niet, maar volgende zomer maak je er een tochtje mee. Sedert enkele tijd heeft dit rijtuig nl. het hart van de jonge Amerikanen veroverd, dus komt het ook beslist naar ons toe... De romp is uit plastic en kan niet zinken. Hij weegt slechts 40 kg ! Indien de lustige trapper van zijn water-

scooter valt, dan begint deze laatste langzaam rond de drenkeling te draaien. Deze kan, na zijn koud bad, zonder moeite weer aan boord klimmen en zijn heerlijk tochtje voortzetten !

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK

BEN JE AFGUNSTIG?

10 JA : Jij zult heel je leven ongelukkig zijn indien je steeds anderen benijdt. In plaats van afgunstig te zijn van hetgeen anderen bezitten, som je eens je eigen schatten op. Je hebt zoveel wat andere jongens van jouw leeftijd moeten missen !

VAN 7 TOT 9 JA : Vraag aan een wees je leven acht dagen te delen en dan zal je diep beschaamd zijn indien je weer eens lust hebt het lot van anderen te benijden !

VAN 4 TOT 6 JA : Alvorens je afgunstig bent, som je op wat je zelf bezit. Je hebt beslist alle redenen om tevreden en gelukkig te zijn !

VAN 1 TOT 3 JA : Iedereen denkt al eens : wat is die X toch gelukkig ! Maar tussen deze vaststelling en X te benijden is er een groot verschil. Wees tevreden met je lot, dat is de enige manier om in het leven gelukkig te zijn.

0 JA : Jij geeft een mooie les aan al de afgunstigen. Blijf zoals je bent, beste vriend. Wees steeds tevreden met hetgeen je hebt.

ZES MILJOEN

IN de 39.500 parkeermeters van New York zijn in de eerste 22 dagen van vorige maand 4315 penningen, valse geldstukken, afgevijlde pennies en andere vreemde munten gevonden. Niettemin brengen deze meters aan de stad toch nog zes miljoen dollar eerlijk geld per jaar op.

Het weekblad « KUIFJE » : 12e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.380 —
Abonnement : 5 fl. per kwartaal.

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents.
BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

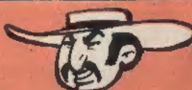
Oplage gekontroleerd door Devea.

DEVEA

Publiciteit : PUBLIART

9-5-57

de Pampas

VERHAAL AANGEBODEN DOOR GOVERNOR

Tekeningen van BERCK

5 Wij galopperen nu al twee uren. Ze kunnen niet ver meer zijn... Wij zullen hier onze tent opslaan, want de paarden zijn doodmoe.

Oef ! Ik ook !

Firmin, waarom sleur jij toch al die potten en pannen mee ?

Ik zag verder dan mijn neus lang was, mijnheer Polochon. Jij hebt slechts een kleine eetketel bij !

Een kleine eetketel, mijnheer Firmin ! Kijk !... Die kleine eetketel bevat meer potten dan jij kon meesleuren !... Maar señor, dat is je reinste toverij !

Caramelito ! Dat is GOVERNOR tuig !

De nacht verloopt rustig. Maar plotseling, in de schaduw...

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN KUIFJE

COKES IN STOCK

DOOR HERGÉ

De schildwachten mikken in de richting van onze reizigers...

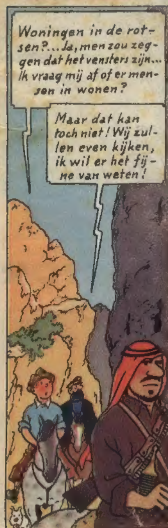

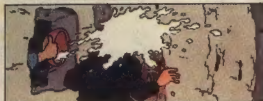

(Wordt voortgezet.)